

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

เรื่อง ต้นทุนและผลตอบแทนของการเลี้ยงนกกระสาในจังหวัดแพร'

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระ ตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จึงกรุณาร่วมให้ข้อมูลในแบบสอบถามนี้ ซึ่งจะนำไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น พร้อมนี้ขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสันนี้ด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ชื่อเจ้าของฟาร์ม(นาย/นาง/นางสาว) _____
2. เพศ [] ชาย [] หญิง
3. อายุ _____ ปี
4. การศึกษา [] 1. ประถมศึกษา [] 2. มัธยมศึกษาตอนต้น
- [] 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย [] 4. ปริญญาตรี
- [] 5. สูงกว่าปริญญาตรี
5. เริ่มประกอบอาชีพเลี้ยงนกกระสาเมื่อ พ.ศ. _____ ระยะเวลาถึงปัจจุบัน _____ ปี
6. ท่านประกอบอาชีพเลี้ยงนกกระสาเป็น [] อาชีพหลัก [] อาชีพเสริม
7. ที่ตั้งของโรงเรือน _____
8. พื้นที่โรงเรือน _____ ตารางเมตร
9. ปัจจุบันมีนกกระสาห้ามสิน _____ ตัว ตัวเมีย _____ ตัว ตัวผู้ _____ ตัว
10. ท่านลงทุนทำฟาร์มเลี้ยงนกกระสาด้วยแหล่งเงินทุนจาก [] ทุนส่วนตัว [] ทุนส่วนตัวและทุนภายนอก จาก _____
11. จำนวนลูกนกกระสาที่เลี้ยง _____ ตัว/รุ่น
12. ระยะเวลาที่ใช้ในการเลี้ยงนกกระสา _____ เดือน/รุ่น
13. ปัญหาและอุปสรรคในการเลี้ยงนกกระสา
 1. _____
 2. _____
 3. _____

14. ข้อเสนอแนะในการเดี่ยงนกกระфа

1. _____
2. _____
3. _____

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับด้านต้นทุนและรายได้ต่าง ๆ

- ต้นทุนในการเดี่ยงนกกระфа

รายการ	จำนวน	จำนวนเงิน (บาท)	อายุการใช้งาน	หมายเหตุ
โรงเรือน				
กรงนกกระфа				
อุปกรณ์การให้อาหาร				
อุปกรณ์การให้น้ำ				
ถังใส่อาหาร				
สวิงตักนก				
เครื่องมือเกี่ยวไฟ				
อื่นๆ โปรดระบุ				

- ค่าใช้จ่ายในการเดี่ยงนกกระфа

รายการ	จำนวนเงิน/ต่อรุ่น (บาท)
ค่านกกระфа	
ค่าอาหาร	
ค่าแรงงาน	
ค่าน้ำ	
ค่าไฟฟ้า	
ค่าซ่อมแซมน้ำรุ่งรักษายาโรงเรือน และอุปกรณ์	
อื่น ๆ โปรดระบุ	

- รายได้จากการเดี๋ยงนกกระфа

รายการ	จำนวนเงิน/ต่อรุ่น (บาท)
ผลตอบแทนจากการเดี๋ยงนกกระфа	
ผลตอบแทนจากการจำหน่ายนกกระфа	
รายได้จากการจำหน่ายมูลนกกระфа	

- ราคาน้ำที่จำหน่ายได้ ท่านมีความเห็นว่า

[] พอดี

[] ไม่พอใจ เนื่องจาก _____

ภาคผนวก ข

แผนพัฒนาการเกษตรด้านสัตว์ปีก (นกกระ tha) ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549)

1. สถานการณ์เศรษฐกิจการปศุสัตว์ด้านนกกระ tha

1.1 การผลิต

1) ปริมาณการผลิต

นกกระ tha ที่ผลิตในปัจจุบันมีอยู่ 2 พันธุ์ คือ นกกระ tha พันธุ์ไข่ ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นพันธุ์ญี่ปุ่น ซึ่งประเทศไทยนำเข้ามาจากญี่ปุ่นเมื่อนานมาแล้วกว่า 50 ปี และนกกระ tha พันธุ์ลูกผสมระหว่าง นกกระ tha ที่นำเข้ามาจากฝรั่งเศส ซึ่งเป็นพันธุ์เนื้อผสมกับพันธุ์ไข่ ซึ่งนำเข้าเมื่อ 3 - 4 ปีมาแล้ว เป็นการเลี้ยงโดยเกษตรรายย่อยของชาวอุปทั่วประเทศโดยเฉพาะพันธุ์ไข่ แต่มีการเลี้ยงหนาแน่น อยู่ที่จังหวัดภาคกลาง เช่น อุบลฯ อ่างทอง สิงห์บุรี ปทุมธานี โดยเฉพาะที่จังหวัดอ่างทองเลี้ยง นกกระ tha มากที่สุดกำลังผลิตปัจจุบันเกษตรกรเลี้ยงแม่นกพันธุ์ไข่ประมาณ 2.41 - 2.86 ล้านตัว ผลิต ไข่นกกระ tha ได้วันละประมาณ 1.7 - 2 ล้านฟอง นกกระ tha ให้ไข่ได้ตลอดปี มีอัตราการ ไข่ร้อยละ 70 หรือไข่ 255 ฟอง/ตัว/ปี รวมกำลังการผลิตไข่นกกระ tha ได้ปีละ 620 - 730 ล้านฟอง ในจำนวนนี้ ผลิตเป็นไข่นกกระ tha กระป่องไปจำหน่ายต่างประเทศปีละ 80 - 100 ล้านฟอง ออกน้ำนรีโภค ภายในประเทศไทย สำหรับนกกระ tha เนื้อเกษตรกรผลิตนกเนื้อ ได้วันละประมาณ 8.51 - 9.73 ล้านตัว โดยมีแม่พันธุ์เนื้อ 58,000 - 66,000 แม่/ปี เนื้อนอกส่วนใหญ่ผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ

2) ต้นทุนการผลิต

ต้นทุนการผลิตของเกษตรกรรายย่อยค่อนข้างสูง เนื่องจากเกษตรกรเลี้ยงนกด้วยอาหารผสม มีโปรตีนและราคาสูงเกยตกรถไม่สามารถผสมอาหารได้เอง และการเลี้ยงนกรยะอายุแรกเกิดถึง เริ่มไข่มีการสูญเสียมากกว่าร้อยละ 40 จึงทำให้ต้นทุนโดยรวมสูง จึงทำให้ต้นทุนโดยรวมสูง ปัจจุบันไข่นกกระ tha 1 ฟอง ต้นทุนค่าอาหารฟองละ 0.23 - 0.25 บาท ไม่รวมค่าเสื่อมโรงเรือนและ แรงงาน เกษตรกรขายไข่ฟองละ 0.42 - 0.45 บาท สำหรับ นกเนื้อมีชีวิต 7 ตัว หนัก 1 กิโลกรัม กินอาหาร 3 - 3.5 กิโลกรัม ๆ ละ 9 บาท ต้นทุนค่าอาหาร 27-31 บาท ไม่รวมค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เกษตรกรขายนกเนื้อมีชีวิต ได้กิโลกรัมละ 48 - 50 บาท

1.2 การตลาด

1) การบริโภค

ตลาดไก่่นกระทาส่วนใหญ่ผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศร้อยละ 85 ส่งออกร้อยละ 15 ตลาดไก่่นกระทาเป็นตลาดทั่วไปมีอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย ความต้องการของตลาดเพิ่มขึ้นตามจำนวนประชากรและการส่งเสริมยังจำกัดของตลาดไก่่นกระทา คือ วิธีการปั่นอาหารจากไก่่นกระทาซึ่งไม่หลากหลาย สำหรับเนื้อนกระทาที่ได้จากการปลดครัวจะแม่นกไก่ และนกตัวผู้บุนกมีตลาดอยู่ใช้สำหรับประกอบอาหารประเภทนก และอาหารตามสั่ง ความต้องการยังมีอยู่มากไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด

2) ราคา

ราคาไก่่นกระทาขายจากฟาร์ม ราคาค่อนข้างคงที่ คือฟองละ 0.42 - 0.45 บาท ผู้บริโภคซื้อได้ราคาไก่สดฟองละ 0.70 - 0.75 บาท ซึ่งค่อนข้างแพงเมื่อเปรียบเทียบกับไก่

3) การนำเข้า

พันธุ์นกกระทาส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 95 เป็นพันธุ์นกผลิตในประเทศ จะมีการนำเข้าพันธุ์โดยแหล่งนกเนื้อบางเล็กน้อย สำหรับไก่่นกระทา และผลิตภัณฑ์จากนกระทาไม่มีการนำเข้า

2. ปัญหาด้านการผลิต

2.1 ปัญหาด้านการผลิต

พันธุ์นกกระทาทั้งพันธุ์เนื้อและพันธุ์ไข่ ยังไม่มีการวิจัยที่ต่อเนื่องให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทำให้อัตราการให้ไข่และผลผลิตไม่สูง ต้นทุนสูง เลี้ยงยาก นกเหล่านี้เลี้ยงด้วยอาหารที่มีโปรตีนสูงร้อยละ 24 - 30 ทำให้นกที่เริ่มไข่จนถึงอายุไข่ 3-4 เดือนแรกระยะมาก ตายสูงถึงร้อยละ 40 เกษตรกรจึงต้องใช้ยาปฏิชีวนะเพิ่มขึ้น จึงทำให้นกรอดตายได้ แต่มีผลสารตกค้างในไก่่นก มีปัญหาด้านการส่องออก จึงจำเป็นจะต้องช่วยเหลือและรับเร่ง ในด้านการวิจัยพันธุ์นกให้อาหารคุณภาพดีและใช้ยาน้อย โดยทำการวิจัยร่วมกับเกษตรกรในพื้นที่และขณะเดียวกันเป็นที่สืบทอดรุ่นถ่ายทอดทางวิชาการให้เกษตรกรผู้เลี้ยงโดยตรง และส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเกษตรกร

2.2 ปัญหาด้านการตลาด

ปัญหาตลาดในประเทศไทยยังมีสัดส่วนที่ต่ำมาก เมื่อเปรียบเทียบกับตลาดไก่หรือไก่เบ็ดทั้งนี้อาจเนื่องจากการรณรงค์ส่งเสริม และราคาไก่ที่ผู้บริโภคซื้อค่อนข้างจะสูงถ้าเปรียบเทียบกับไก่ไก่ จึงควรมีการศึกษาลดต้นทุน สำหรับตลาดต่างประเทศมีปัญหาคุณภาพไก่นก คือ มีสารตกค้างในเกษตรยาปฏิชีวนะสูงเกินมาตรฐานเป็นข้อจำกัดการส่องออก

3. แนวโน้มและเป้าหมายการผลิตในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9

3.1 ความต้องการ ไช่และเนื้อนอกกระแทกในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9

จากการคาดคะเนความต้องการของตลาดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยพิจารณาจากข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่สู่ประชาชนผ่านสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะสารรายปักษ์ หนังสือพิมพ์ และการจัดสัมมนาผู้เลี้ยงนกกระแทกโดยกรมปศุสัตว์ จำนวน 3 ครั้ง ในปี 2541,2542 และ 2543 คาดว่าการเลี้ยงนกกระแทกจะเพิ่มมากขึ้นในอัตรา้อยละ 5 จากฐานการผลิตปัจจุบัน คือ ปี พ.ศ.2549 ประชากรนกกระแทกพันธุ์ไช่ประมาณ 3.20 ล้านตัวเพื่อผลิตไช่กันจำนวน 816 ล้านฟอง และพ่อแม่พันธุ์นกเนื้อ 78,000 ตัว เพื่อผลิตไข่ 11.89 ล้านตัว หรือ เท่ากับเนื้อนก 1.78 ล้านกิโลกรัม

4. แนวทางพัฒนาการเลี้ยงนกกระแทกในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9

4.1 โอกาส

1. ด้านการผลิต

การผลิตมีโอกาสเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนได้อีกมาก โดยเฉพาะอัตราการไช่ปัจจุบันค่อนข้างต่ำอันเนื่องจากไม่ได้รับการวิจัยพันธุ์ใหม่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น เกษตรกรยังใช้พันธุ์ดั้งเดิมถ้ามีการวิจัย 2-3 ปี ก็สามารถเพิ่มผลผลิตไช่ได้สูงถึง 300-320 ฟอง/ตัว/ปี นอกจากนี้จะต้องวิจัยด้านอาหาร ลดต้นทุนอาหาร โดยการลดโปรตีนลงเป็นร้อยละ 15 - 17 ก็จะช่วยลดต้นทุนได้อีกมาก

4.2 การพัฒนาพันธุ์นกกระแทกไช่และนกกระแทกเนื้อ ยังไม่มีการวิจัยและพัฒนาเพิ่มผลผลิตที่เป็นรูปธรรมสู่เกษตรรายย่อย

1. ปัญหาด้านการจัดอาหารนกกระแทก ยังไม่ได้รับการวิจัยให้เหมาะสมกับสภาพของเกษตรรายย่อย แต่เมื่อนั้นที่อาหารมีคุณภาพสูง ราคาอาหารและต้นทุนก็จะสูงเป็นเงาตามตัว การมีการวิจัยลดต้นทุนค่าอาหารนกกระแทก โดยใช้อาหารไก่ไนเป็นหลัก

2. การจัดการด้านสุขาภิบาล ยังไม่มีการวิจัย ทดสอบอย่างเหมาะสม เกษตรกรเลี้ยงนกในโรงเรือนเดิมติดต่อ กันมาหลายปี ทำให้คอกเป็นที่สะสมของโรค ควรให้มีการศึกษาและถ่ายทอดเทคโนโลยีในพื้นที่โดยตรง

3. องค์กรของเกษตรกรผู้เลี้ยงนก ยังไม่ได้มีการรวมกลุ่มกันเป็นนิติบุคคล แต่เป็นการรวมกลุ่มหลวม ๆ เพื่อวัดกุประสงค์การผลิตและจำหน่ายเท่านั้น แต่ยังไม่เป็นสมาคมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลเพื่อเป็นศูนย์กลางการประสานข้อมูลและบริการด้านอื่นๆ และการวางแผนการผลิตร่วมกัน

4.3 การส่งออก

ไข่นักกราฟได้มีการส่งออกในรูปไข่บรรจุกระป่องไปตลาดยุโรป ปีละ 80 – 100 ล้านฟอง การส่งออกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมาตั้งแต่ปี 2539 – 2543 แต่มีปัญหาที่คุณภาพไข่นักกระป่องที่มีสารตกค้างจากการเลี้ยงแม่นกเกินมาตรฐานยุโรป จึงทำให้การส่งออกไม่เพิ่มเท่าที่ควร และมีการชะลอการส่งออกในช่วงปี 2541 แต่ถ้าได้รับการแก้ไขจะสามารถเป็นศินค้าออกอีกชนิดหนึ่งได้ สำหรับเนื้อนักกราฟในปี 2543 ได้เริ่มมีการส่งออกไปประเทศมาเลเซีย และตะวันออกกลาง ความต้องการซื้อมีอยู่สูงครัวได้มีการศึกษาตลาดต่างประเทศโดยร่วงค่วน

5. กลยุทธ์ในการดำเนินงานพัฒนานักกราฟ

1. กลยุทธ์ด้านการผลิต

1. พัฒนาสายพันธุ์นกเนื้อ และนกไข่ให้มีผลผลิตสูง เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม เลี้ยงง่าย ทนทานโรค และไม่ต้องมีควัชซิน
2. พัฒนาสูตรอาหารที่มีส่วนผสมที่เกยตระրผลิตได้เองในฟาร์ม และเป็นสูตรอาหารที่มีต้นทุนต่ำราคากูญ
3. ทำการวิจัยและพัฒนาด้านพันธุ์ การตลาดและการแปรรูปรวมกันระหว่างภาครัฐและเกยตระรกรการดำเนินงานในพื้นที่การผลิตของเกยตระรกร โดยตรง

2. กลยุทธ์ด้านการตลาด

1. สนับสนุนส่งเสริมให้เอกชนแปรรูปไข่นกเพื่อการส่งออก
2. ส่งเสริมให้ประชาชนบริโภคไข่นักกระป่องเพิ่มขึ้น
3. ลดต้นทุนการผลิตให้ราคาไข่นกและเนื้อไก่สีเคียงกับผลิตภัณฑ์จากไก่
4. ส่งเสริมให้โรงเรียนเลี้ยงไข่นักกระป่องเพื่อผลิตไข่เป็นอาหารกลางวันสำหรับนักเรียน
5. ปรับปรุงคุณภาพไข่นักกระป่องให้ตรงตามความต้องการของตลาดต่างประเทศ เช่น ลดปริมาณสารพิษตกค้างในไข่ ปรับสีของไข่แดงให้ได้มาตรฐานสากล และปรับคุณภาพของเปลือกไข่ เป็นต้น
6. พัฒนาองค์กรเกยตระให้สามารถบริหารงานการผลิต การส่งออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ

นางสาวชนิดา ร่มยานนท์

วัน เดือน ปี เกิด

9 ตุลาคม 2518

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2539

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (สาขาวิชานักวิจัย)

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ

พ.ศ. 2543

บัณฑิต มหาวิทยาลัยพายัพ เชียงใหม่

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2543 – 2544

อาจารย์ โรงเรียนพนิชการเชียงใหม่

พ.ศ. 2545 – ปัจจุบัน

รับราชการ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน

สำนักงานสรรพากรพื้นที่แพร่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved